

Norges Frikirkeråd
The Council of Free Churches in Norway

Postboks 5816 Majorstua,
N-0308 OSLO
Bankadresse:
Kirkens hus,
Underhaugsveien 15.
Telefon: +47 22 93 28 60.
Telefaks: +47 22 93 28 69
e-post: nfrkirk@online.no

Bankgiro: 3000 14 78594
Org.nr.: 963 063 326

Kultur- og kirke departementet
Postboks 8030 Dep,

0030 Oslo

dok 24

Kultur og kirke dep.	
II	
Dokumentnr. 200900545	Dato 27.09.09
Kode KI-001	Beh. KRS

Oslo, 24.09.04

Høring - endringer i kirkeloven § 36. Høringsuttalelse fra Norges Frikirkeråd

Norges Frikirkeråd (NFR) har mottatt fra Kultur- og kirke departementet til endring av Kirkelovens § 36. NFR er for det første ikke tilfreds med at vi denne gang ikke har fått høringsbrevet direkte til oss, men at departementet kommuniserer med trossamfunn utenfor Dnk via Samarbeidsrådet for tros- og livssynsamfunn (STL). Ettersom Dnk også er medlem av STL kunne man for så vidt i likebehandlings navn også ha kanalisert høringsbrevet til Dnk via STL. Dessuten fatter STL sine vedtak ved konsensus. Det innebærer at STL i en sak som denne ikke vil kunne formidle de divergerende oppfatninger som åpenbart vil finnes i rådet.

NFR har merket seg at Stortingsflertallet i forbindelse med behandlingen av Stortingsmelding nr.7 (2002 – 2003) Trosopplæring i en ny tid. Om reform av dåpsopplæringen i Den norske kirke Innstilling fra kirke-, utdannings- og forskningskomiteen, uttalte følgende:

Dette flertallet viser til at kirkelovens § 36 åpner for at konfirmasjonsundervisningen kan legges til skolens tid. Det er lokale myndigheter som avgjør hvilke timer som skal benyttes.

Dette flertallet mener at en naturlig konsekvens av trosopplæring i regi av kirken og finansiert av staten, er at det ikke lenger skal være anledning til å legge deler av opplæringen til skolens undervisningstid. Dette flertallet mener at konfirmasjonsopplæringen vil inngå som en viktig del av kirkens trosopplæring. Dersom det fortsatt skal være anledning til å legge denne delen av trosopplæringen til skolen, blir det en rolleblanding som vil være uheldig og som trolig også kan forsterke motsetningene mellom ulike tros- og livssynsamfunn.

Videre:

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og representanten Simonsen, er enig i at trosopplæringen primært skal skje i menighetens egne lokaler, kirkebygget eller andre egnede lokaler. Lokale forhold kan imidlertid gjøre det praktisk og ønskelig at opplæringen foregår i skolebygget. Flertallet mener at det må være anledning til å inngå lokale avtaler om bruk av skolebygg der det er tjenlig, men vil understreke at trosopplæringen skal foregå utenom ordinær undervisningstid. Flertallet vil vise til at skolen flere steder også er grendehus og det naturlige samlingssted for bygda. Flertallet vil understreke at øvrige tros- og livssynsorganisasjoner har samme rettigheter som Den norske kirke når det gjelder bruk av skolebygget.

NFR har stor sans for de prinsipielle holdninger som åpenbart ligger til grunn for Stortingsflertallets overveielser. Vi finner det derfor overraskende at departementet i sitt høringsnotat ser bort fra Stortingsflertallets anbefalinger og fremmer forslag som ikke er takt Stortingets ønsker slik vi forstår dem.

NFR vil derfor markere sin tilslutning til Stortingsflertallets innstilling. Vi mener imidlertid at det er nødvendig å ha unntaksbestemmelser som er tilpasset bosettingsmønster og livsvilkår i områder av landet med spredt bosetting. Etter å ha gjennomgått biskopenes rapporter til departementet om gjeldende praksis, finner NFR grunn til å stille spørsmål ved om ulemene ved å ha konfirmasjonsundervisningen utenom skoletiden er så store i enkelte av de områder som i dag gis tillatelse. Etter vår oppfatning er avstander på 40 – 60 km i strøk med direkte vegforbindelse, ikke å oppfatte som så vesentlige at de betinger at konfirmasjonsundervisning må foregå i skoletiden. For foreldre med tilhørighet til andre tros- og livssynsamfunn er slike avstander noe man må forholde seg til. Disse trossamfunn klarer å organisere sin konfirmasjonsundervisning utenom skoletiden. Den norske kirke bør i langt større grad kunne klare dette.

Et vesentlig moment er at barn med tilhørighet til andre tros- og livssynsamfunn i slike tilfeller vil skilt ut fra mengden med en hvis risiko for "stigmatisering". Dette skjer i en livsfase da mange unge kan være sårbare både overfor gruppepress og være uttrygg overfor en situasjon der man må blottlegge sin annerledeshet.

NFR kan dette til tross, akseptere at det gis anledning til å legge konfirmasjonsundervisning til skolens tid som en unntaksbestemmelse. Forutsetningen må imidlertid være at det i forskrifts form gis klare retningslinjer for når dette kan skje. Disse bør først og fremst utformes for å imøtekomme behov i svært grågrindete strøk av landet, i kyststrøk med båtreiser mv. NFR mener også at det bør gjøres unntak for å imøtekomme behovene til grupper som trenger spesielt tilpasset undervisning uavhengig av geografiske forhold.

Etter 1970 er ikke skolens kristendomsundervisning lenger å forstå som kirkens dåpsopplæring. Dette er gjennom endringen i undervisningslovgivningen ytterligere manifestert som følge av KRL-faget. Den dominerende tanke bak denne utviklingen er at den offentlige skolen skal være en fellesarena for dannelse av identitet, utvikling av evne til toleranse og dialog. Når departementet nå foreslår at Den norske kirke gjennom kirkelovens § 36 skal ha mulighet til å arrangere trosopplæringen innefor for skolefritidsordningen, mener NFR at dette er i strid med denne politikk.

Selv om det i religionsfrihetens navn legges til grunn at alle tros- og livssynsamfunn skal gis den samme rett til å benytte muligheten til å benytte skolefritidsordningen til ovennevnte formål. Dette vil imidlertid av praktiske grunner ofte være uaktuelt. Derfor vil dette indirekte medvirke til en indirekte form for diskriminering ettersom ordningen i hovedsak vil fungere på Dnks premisser.

NFR vil kunne akseptere at det gis anledning til å fravike hovedprinsippet med den samme begrunnelse som ovenfor er nevnt i forbindelse med konfirmasjonsundervisningen.

NFR vil derfor foreslå at §36 skal lyde(endringsforslag i kursiv)

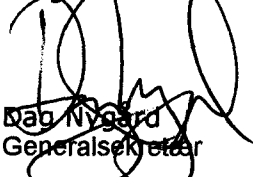
Når særlige grunner tilsier det kan kommunen samtykke i at konfirmasjons- opplæring skal legges til skolens tid og i tilfelle hvilke timer som skal nyttes til opplæringen. Det kan anvendes et timetall svarende til to timer ukentlig dersom opplæringen varer et halvt skoleår og en time ukentlig dersom opplæringen varer lenger enn et halvt skoleår.

Kommunen kan når særlige grunner tilsier det samtykke i at trosopplæring inngår i skolefritidsordningen. Dersom slikt samtykke gis, er det kommunen som avgjør i hvilket omfang dette skal skje.

NFR vil presisere at forutsetningen for dette forslaget er at det i forskrifts form gis klare definisjoner av hva man oppfatte som "særlige grunner".

Med vennlig hilsen

Norges Frikirkeråd

Dag Nygård
Generalsekretær